

ifigenija zagoričnik

val na trapezu

na njivi poganja plesen
gobe plesnijo če dočkajo starost
dobrodušni fúhrer je na straži
veter počiva v zelenem miru
zrak se zrači
jetniki zobljejo brezdelje
resnost in bojazen se ne skladata

vrata so odprta
jetniki ne upajo ven
jetniki pojejo stare pesmi
jetniki gledajo kaj se premika
premika se stonoga
videti je brezbarvno rjava
jetnikom je v napoto
zdaj utegne vse smrdeti

zmrzujejo zadelane line
jetniki se vozijo po zmrznjenih tleh
fúhrer hodi od barake do barake
pisana gosenica leze po zadelani lini
skozi kukalo gleda daljne gore
zakaj bi se iz metulja ne izluščila
da bi letala
da bi gledala kače ko se slačijo
nepregledno leno preišljuje
tam stoji kjer ni nič videti
striženje je prisilno toda zastonj
vozovi so pripravljene
hvala bogu
naj bo česar ni
gleda pozlačeno črevesje
sliši kruljenje
na križ je kristus prubit
na verižici visita kristus in križ

vozijo se tod mimo
spominjajo se nečesa
za tisto nekaj ne vejo da bi kaj bilo
spomin jih vara
führer hvali bavarsko
jetniki ne poznajo bavarske
poslušajo z zanimanjem
luna potuje od tu do tam
včasih jo nese od tam do tu
na luni je senca zemlje
kar ni mogoče
oslepi ko gleda sončni mrk s prostim očesom
vidi sončni mrk
ne oslepi
obnese se
vidi sončni mrk
kar je brez vsakega pomena

preneha hvaliti bavarsko
s straženjem nadaljuje

orožje je votlo

spominja se na psa
poslušaj lajež mrtvega psa
strah ga preganja
boji se
njegove misli se tresejo
omahuje
valovi na trapezu
ne ve kaj bi
skozi kukalo opazuje moža
mož je zvezan z vrvjo da se ne izgubita pes in vrv

pripeljejo se do tja
zaslišijo strele iz votlega orožja
zaradi poziva ostanejo mirni